

Народни скупштини

16 XI 1951

БРОЈ 25

НЕДЕЉНИ ЛИСТ БЕОГРАДСКИХ СТУДЕНАТА

ИЗ САДРЖАЈА:

Друга страна

Како швајцарски студенти решавају своје материјалне проблеме

Трећа страна

Медицинари се снапазе

Четврта страна

Изложба младих уметника

Пета страна

Футбалски куп студентских екипа Београда

Шеста страна

Мој колега пише дневник (козерија)

Одржана је оснивачка скупштина Савеза студената Југославије на Београдском универзитету

У недељу 11 новембра, одржана је у Физичкој сали Природно-математичког факултета Оснивачка скупштина Савеза студената Југославије на Београдском универзитету. На скупштини је изабран Универзитетски одбор и изгласани делегати за Конгрес Савеза студената Југославије.

Као гости Скупштине су присуствовали: Митра Митровић, члан Политбироа ЦК КПС, др Илија Ђуричић, ректор Београдског универзитета, активни учесници предратног студентског покрета на Београдском универзитету генерали Владо Штекић, Воја Тодоровић, Милинко Ђуровић и Ђурашковић, др Радивоје Увалић, проректор Универзитета, Марко Николић, секретар Градског комитета КПС, Милорад Пешић, председник Централног одбора Савеза студената Југославије и други.

Реферат о организацији и основним задацима Савеза студената на Београдском универзитету у овој години поднео је друг Александар Ненадовић, досадашњи секретар Универзитетског комитета Народне омладине.

У име ректората Универзитета и универзитетских наставника скупштину је поздравно ректор др Илија Ђуричић. Кратко се осврнувши на нужност стране образовања наших стручњака, друг ректор је изразио уверење да ће се кроз рад у секцијама и клубовима удружења Савеза студената, уз пуну сарадњу са руководством факултета и Универзитета, стварати код нас високо квалификовани стручњаци и добри културни радници.

У дискусији о реферату узели су реч, поред делегата са факултета, и Митра Митровић и Милорад Пешић.

После вишесатног рада на Скупштини су донети закључци о будућим задацима Савеза студената Југославије на Београдском универзитету. Са Скупштине упућен је телеграм маршалу Титу.

МИТРА МИТРОВИЋ: „МЛАДА ИНТЕЛИГЕНЦИЈА НЕ ЖИВИ САМО СЕБЕ РАДИ, ВЕЋ СЕ СПРЕМА И ЗА НОСИОЦЕ НАЦИОНАЛНЕ КУЛТУРЕ”

Поздрављам Оснивачку скупштину Савеза студената Београдског универзитета са уверењем да ће и под утицајем Савеза, на основи напредних традиција Београдског студентског покрета, излазити са нашег Универзитета конструктивни, полетни људи са широким стручним образовањем и љубављу према својој домовини и народу.

Ако је реч о раду Савеза студената као друштвено-политичке организације, не треба много дискусије око линије тог рада кад се зна да је један од основних задатака наше младе универзитетске интелигенције студирање, солидно и систематско, кад се зна да ће Савез студената и даље подизати своје чланове у духу социјализма и њиховог активног односа према социјалистичкој изградњи, да ће на најразвијенији начин и што еластичнији облицима развијати студентски културни и забавни живот. Треба у том раду користити и све оне позитивне и плодне традиције које је Народна омладинска стебла у свом раду, нарочито у развијању социјалистичке свести наше омладине. А пре свега треба развијати иницијативу сваког студента не спутавајући је крутим и устаљеним, па често преживелим формама рада.

Код решавања политичких проблема пред Савезом је читав низ текућих крупних политичких задатака. Наиме: да ли је сва наша универзитетска омладина до краја разумела и усвојила нашу унутрашњу и спољну политику, јесу ли студенти довољно дубоко ушли у проблематику борбе за мир и знају ли велику улогу коју данас Југославија игра у борби за равноправност и независност народа? Наше руководство улаже огром-

не напоре у међународном животу да се спорови и сукоби међу државама решавају мирним путем, а једновремено користи и унутрашње снаге и резерве, као и пријатељске везе са другим државама, да бисмо ојачали оружане снаге у одбрани независности која може бити угрожена од СССР-а и непријатељских информбироовских земаља. Нема никакве сумње да се и наше најчврсте народне масе данас налазе чврсто на позицијама одбране независности наше земље. Али студенти могу бити још активнији носиоци нових идеја о социјализму, тумачи наше политике и ван својих редова, међу осталом омладином тек онда кад још дубље буду схватили све нове моменте који запљускују нашу земљу са стране непријатељске информбирашке пропаганде, па и подмукле пропаганде извесних реакционара са Запада.

Другови и другарице, хтела бих да се међу сву студентску омладину простре радост што ће, после напорних пет-шест година изградње, у овој години кренути наши нови кључни објекти, међу њима и неки који ће оснажити материјалну базу наше одбране. Пuteви наше индустријализације су, као што знате, осигурани и лепше перспективе за будућност наше омладине не може бити. Наше нове економске мере, ма да привремено погађају извесне слојеве радних људи, једновремено показују и нашу снагу, резултат су наше повишене продукције, да можемо прећи на здравији и нормалнији систем снабдевања и открити се од круглог система снабдевања путем план-

Митра Митровић

ске дистрибуције и карата, развијати слободно тржиште, и то све у интересу стабилизације наше привреде и подизања животног стандарда радних људи. Сви наши радни људи морају уложити напоре да савладамо и ове тешкоће. Ове економске мере протежу се, природно, и на универзитетску омладину. Систем стипендирања у многоме се мења и на први поглед је на велику штету студената, ранијих стипендиста. Тако се, разуме се, чини ако бисмо били на репу малодушника и дезоријентисаних појединаца који губе веру у социјализам зато што им он у првим годинама не може обезбедити безбрижан живот. Но, срећом, таквих је мало у вашој средини, а биће их још мање уколико напори Савеза у политичком и идејном раду буду већи. Друг је у реферату добро протумачио основне ставове о промишљеном систему стипендија, о збрињавању већег броја досадашњих стипендиста путем данашња децјег додатка њиховим родитељима кад су они у радном односу. То, наравно, смањује број стипендиста.

Сви извори одређени за помоћ студентима биће искоришћени праведно

Несумњиво је здравији и нормалнији начин да се, јачајући положај породица са децом, решава и питање студената, једног дела студената. Даље, од друштвеног дохотка немогуће је у време када решавамо такве крупне задатке привредне изградње овајати искуване велике суме за стипендирање студената. Биће, обзиром на буџетске могућности, и случајева појединих младих људи којима неће држава моћи обезбедити материјалне услове за несметано студирање, и поред приличних сума одређених за стипендије. Сви извори одређени за помоћ студентима биће искоришћени, уз вашу помоћ и учешће, што праведније и неће бити тако тешких случајева које не можемо решити. Оснивањем Потпуног фонда за позајмце студентима, нарочито апсолвентима и онима са старијих година студија, друштво омогућује приличном броју студената да, уз обавезу о враћању новца после завршења, несметано заврше своје студије. Овде морам поменути вама познату чињеницу да приличан број апсолвентна неодговорно продужује своје студирање и да тумачити ту појаву само евентуалним недостацима у награђивању младих стручњака значи подржавати ту врсту дезертерства са фронта социјалистичке из-

(Наставак на другој страни)

ОРГАНИЗАЦИЈЕ И ОСНОВНИ ЗАДАЦИ САВЕЗА СТУДЕНАТА

— Изводи из реферата Александра Ненадовића

Свако насилно уношење, да тако кажемо, „чисте“ политике у активност Савеза студената, без њеног прикладног повезивања са одређеном проблематиком која, погађајући интересе и жеље овог или оног колектива студената, привлачи их да је проучавају — другим речима без борбе за победу марксистичке идеологије и идеолошких ставова Партије — кроз одређену конкретну материјалну борбу неће бити сваки клуб, друштво, секција итд. — може само да штети. Може да штети зато што се издавањем политичког рада од осталих проблема живота и рада студената, стварају услови да он постаје занимавије одређеном броју људи и само њих, а не читаве организације у којој свака активност мора бити прожета одређеним идеолошким смером, за што ће се, кроз дискусију и измену мишљења, борити сви њени чланови, а у првом реду они који за то имају више спреме и способности. Само такав облик утицаја, само такав борба за победу линије Партије и марксистичке идеологије уопште, може јачати политичко јединство организације и омогућити да сваки њен члан свесно прихвати идеје и одређене мере Партије.

Мислимо да је овакво схватање идеолошко-политичког рада код нас

да их сваки студент што боље схвати — не површилим препричавањем ове или оне одлуке Партије или Владе него стрпљивом и одмереном речју, чињеницама — тако да не завршимо састанак на коме се могао чути бољи или слабији реферат уз формално одобравање и подршку организације за одређене економске и политичке мере у изградњи социјализма код нас. Треба сматрати да смо таква питања објаснили како ваља тек када правилност све или оне мере постаје саставни део убеђења и других као што је нас самих. Значи — успешно тумачење и ових питања, као и читање политике Партије, иако она тражи задржавање и неких досадашњих форми рада, као што су поверљиве политичке конференције и састанци које ћемо одржавати по годинама, у оквиру читавог удружења или неких његових секција тамо где постоје, — већ према приликама на самом факултету, — може бити како ваља до краја спроведено само ако смо се ослободили на свакидневни живот и рад и повезали га са сваким клубом, друштвом, научном групом итд. Њихко не може, нити ће забранити напр. члановима друштва за изучавање војне историје југословенских народа да међусобно дискутују уредбу о стипендијама или о читавом новом планском и финансијском систему и, што је најважније, без неког посебног политичког састанка свога друштва, затим да од Одбора удружења траже некога ко би им боље објаснио извесна питања или да траже чак и састанак целог удружења да би се дискутовало о таквим и сличним проблемима, ако зато постоји потреба.

НЕКА НЕЗДРАВА СХВАТАЊА КАРАКТЕРА САВЕЗА

Што се пак тиче оних појединаца код којих се „неразумевана“ карактера Савеза манифестује у другом о.

(Наставак на другој страни)

„ПОДВИГ”

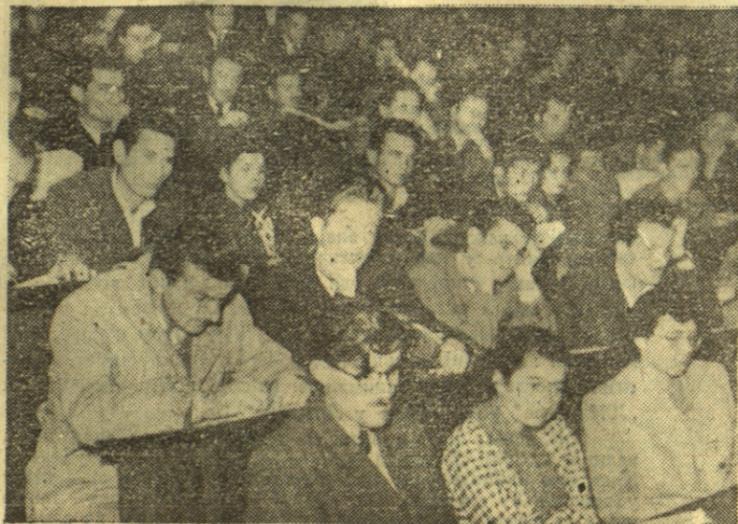
Дошло је то пре неки дан на аутобуској линији 36. У групи од 60 студената налазило се неколико „демпераментних“ путника. Спор је избио око улаза у кола. Цела група студената желела је по сваку цену да уђе у аутобус, док је особље возила било против преостерења кола. Предвођени Лалић Бранимиром, студенти електротехнике, избили су из аутобуса шофера и кондуктера.

Свакоме је јасно да чекање на кола, те могућност закашњења на предавање и слично, појачава нервозу код студената. Постоје грешке и код особља. Али, треба имати у виду да се у исто таквом положају налази далеко већи број службеника, који такође морају на време стићи на посао. Но, они се не буне, не избацују шофера из кола. Управа саобраћаја изићи ће у сусрет нашим захтевима и омогућити задовољавајући превоз. Но, она поставља и услове: правилан однос према особљу и возилима. У противном биће присиљена да аутобуску линију 36 укине. Питање превоза после 21 час такође ће у том случају да се реши. Засида је то немогуће. Шофери на овој линији одбијају да возе аутобус тако касно. Без потребне безбедности (милиције је тада мање) они не желе да буду мета „бучних“ појединаца. Дужност је свих становника „Новог Београда“ да озбиљно разиштите са оваквим „револуционарним“ студентима. Треба имати у виду да су кола својина и самих путника.

Александар Ненадовић

основни предуслов да се он успешно спроводи у Савезу студената, а и основа његовог правилног развитка у целини као масовне политичке организације студената. Тиме није речено све, али јесте оно што је најглавније. Свако ко схвати борбу за идеолошку зрелост организације Савеза студената као борбу за победу марксистичке идеологије и линије наше Партије кроз слободне дискусије и критику неправилних или штетних тумачења у свакој форми рада која окупља чланове Савеза — неће постављати питање, на пр. о томе „како се може вршити политички утицај у клубу фото-аматера или у планинарском друштву“. Разуме се, има општих питања, тачније општих проблема земље и изградње социјализма о којима у датом моменту или кроз дужи временски период читав радни народ дискутује и чије успешно спровођење у живот у многоме зависи управо до тога како ће ову или ону меру схватити појединац, сваки грађанин. Таква општа питања ми смо углавном успешно разрађивали и дискутовали и у Народној омладини, а дискутоваћемо их у Савезу студената и настојаћемо, и као организација и као појединци,

Делегати на Скупштини

Организације и основни задаци Савеза

(Наставак са прве стране)

блику, њих је тако мало да скоро не би ни требало о томе овде говорити. Ми то чинимо само из жеље да покажемо како смели и одлучни курс Партије на изградњи наше социјалистичке демократије у свим облицима живота и све веће идејне и економске победе социјализма код нас избацују на површину кратковиде слабиће и смутљиве који покушавају да бране стари свет и све оно што је Народна револуција оставила за собом. У нашим приликама такви се обично јављају са захтевима за тзв. ширином Савеза која би, како они свакако рачунају, могла дати места свакоме без изузетка, па и онима који ће то искористити за своје прљаве циљеве или за „демократију“ која, опет по њиховом, треба и може да значи све и свашта само не конструктиван рад, поштenu и одмерену критику и дискусију која помаже организацији. Зато је дискусија око стварања те организације, па и само њено стварање, оваквима дало повода да покажу како им није стало ни до Народне омладине ни до Савеза студената. Они се, истина, врло ретко јаве за реч да на сва уста нападају досадашњу студентску организацију Народне омладине, јер им то погуде, али не са жељом да би помогли правилну изградњу нове организације него управо да би деморализаторском демагогијом парализирали жељу огромне већине студената за њен што успешнији рад. А у кулоарима, на улици, журу или на слави код тетке или ујака бившег индустријалца, причају како би „сви Југословени пошракали да није било америчке помоћи“, како „не може бити слободе без америчке демократије“, или с призвуком инфорбирсовске интонације, јадикнују што се тобож све враћа на старо и подлеже утицају Америке и Запада уопште. А све то иза леђа организације и студентских колектива. Има међу њима и таквих који као да би хтели да кажу како су све досад били у неком затвору, да им је била у Народној омладини одузета слобода, па траже да Савез студената буде некаква „слободна пропаганда прибина“ преко које би, ваљда, требало водити сваку, па и непријатељску пропаганду против наше земље и наших студената. Што је по који од таквих студената случајно или нашом грешком био досада на списку чланова Народне омладине, не мора да значи да он може и треба да буде члан Савеза студената. То су наравно такви изузеци, да можда и не заслужују да се о њима говори, али смо сматрали да организације Савеза студената, баш у овом моменту кад су створене, не треба да изгубе из вида да они постоје и да ће сигурно покушати да нанесу штете.

СТУДЕНТСКА ОРГАНИЗАЦИЈА ШТИТИ ИНТЕРЕСЕ СТУДЕНАТА

Савез студената сматраће и даље, као једну од својих најважнијих обавеза, помагање школе и њених органа. Свакако, било би погрешно из тога закључити да улога студентске организације треба да се своди на механичко подржавање сваке мере школских власти или појединих наставника, нарочито кад би се она на неком факултету очигледно разидалила са интересима студената, или кад би неки наставници или школске управе, погрешно разумевајући улогу и карактер студентске организације, захтевали то у интересу школе. Студентска организација има задатак, зато она и јесте студентска, да штити интересе студената, њихове оправдане, разумне захтеве и жеље. У нашим приликама свакако је једино исправно гледиште које у принципу полази од све већег остварења једин-

УНИВЕРЗИТЕТСКИ ОДБОР САВЕЗА СТУДЕНАТА ЈУГОСЛАВИЈЕ НА БЕОГРАДСКОМ УНИВЕРЗИТЕТУ

Папћ Јосип, Стијовић Милосав, Фире Александар, Фрањкић Јозо, Станојевић Миша, Нуман Вејсел, Туцаковић Зорица, Кнежевић Видо, Радовановић Момчило, Ивановић Милан, Распоновић Милутин, Тешки Миленко, Ђорђановић Синиша, Миленковић Мома, Чулић Јаков, Верговић Милан, Лавадновић Александар, Барић Срђан, Обрадовић Обрад, Николић Миленко, Јачевић Радомир, Протић Јован, Радуловић Ранко, Ђурковић Милија, Гајић Радомир, Јовић Велибор, Бурек Салих, Прелић Ленка, Алексић Љубица, Петровић Душан, Исаквић Миленко, Рашић Јеремја, Ивановић Василије, Марјановић Александар, Станимировић Јован, Ковачевић Драгиша, Петровић Милорад.

ства интереса студената и школе. Принципијелно је тако и тако треба да буде, али ми још увек не можемо рећи да је засада у сваком конкретном случају баш тако и да ће бити тако. Чи досадашња пракса не дозвољава такав закључак. Значи, не би било правилно гледати на студентску организацију као на механизам који за сваку прилику подржава одлуку школе, што се истина ретко могло осетити код појединих представника школе на неким факултетима. Који пут, истина још ређе, то иде чак дотле да се сматрало корисним, значи и правилним, пренети и неке организационе и техничке функције органа школе на студентску организацију — при чему се с правом приговарало да у таквом случају она више личи на помоћни орган школе него на представника студената и њихових интереса. С друге стране, има случајева да поједини студенти иду правилним путем у решавању таквих питања. Они не траже од своје организације да по овом или оном питању води разговор са органима

школских власти, већ то покушавају да чине сами и на начин који не додикује нашим студентима.

СЕКРЕТАРИЈАТ ОДБОРА САВЕЗА СТУДЕНАТА ЈУГОСЛАВИЈЕ НА БЕОГРАДСКОМ УНИВЕРЗИТЕТУ

Папћ Јосип, председник, Гајић Радомир, секретар; чланови одбора: Јачевић Радомир, Прелић Ленка, Протић Јован, Радовановић Момчило, Станојевић Михаило, Стијовић Милосав, Туцаковић Зорица, Фире Александар и Фрањкић Јозо.

МЛАДА ИНТЕЛИГЕНЦИЈА НЕ ЖИВИ САМО СЕБЕ РАДИ

(Наставак говора Митре Митровић са прве стране)

градње и не видети довољно улогу свести коју је потребно развити код тих младих људи.

Узгред — и неколико речи о појединачним али штетним појавима међу младом интелегенцијом на Универзитету, па ту и тамо и у средњим школама. То помињем зато што, ма како те појаве биле ситне и безначајне, ако се не борите против њих оне могу загорзати извесном делу омладине која се, било због свог порекла и дотрајале средине у којој живи, или каквих других личних проблема, да лако дезоријентисати. Пре свега се ради о схватању забавног живота, нама туђем схватању, које протуррају појединци и помало култе, ту и тамо, нашу иначе здраву омладину и њена схватања, о неке врсте „декадентизму“, у оквиру кога може бити допуштена и свака некултурност. У листу „Средњошколани“, на пример, може се нагваждати о свакојке врсте глупости, бележити сваке акробатски рекорд у ма којој земљи, а да то, све буде написано бескрајно рђавим језиком и некултурно. У њему пишу, или га уређују некакви стармалди млади људи, који као да су сити живота и у трагању за нечим сензационалним и новим, пренебрегавају све истинске вредности и знања која омладини треба и да поштује и да усвоји. Млада интелегенција не живи само себе ради, већ се спрема и за носилаца националне културе и културе уопште, па све те ма и ситне појаве нису безначајне. И ма колико биле ситне, регаваће из ваших властитих редова треба да је оштрије, јер ћете ви бити свакако још више у стању да се приближите свим захтевима и интересима савремене омладине, кад су ти захтеви уистину здрави, напредни и културни.

Најпосле, о такозваном режиму студија. Захтеви студената да се пређе на систем студија који би био повољнији за њих и постављао мање услова за уписивање семестара био је сасвим оправдан. Али нису оправдана тумачења да сада, када држава даје наводно мање стипендија, студенти је и не коштају много, па се може прећи на потпуно слободно студирање какво мало где у свету и постоји. Под „слободним студирањем“ не може се разумети све и свашта, некаква хаотичност у настави, одсуство сваког редоследа у испитима, а ни могућност да се бескрајно продужују студије, јер је школа на крају крајева ипак за оне који желе и хоће да је заврше. А сваки студент који се без потребе задржава дуго на универзитету и не дипломира на време или уопште, значи сувишно оптерећење друштвених расхода. Но, потреба за системом студија који ће се одмаћи од средњошколског и омогућавати студенту (не спутавајући га исувише често разним административним мерама и сувише великим бројем испита) да шире захвати студирање науке којој се посвећује, затим извесно растерећење и измене у наставним плановима, па и економске прилике једног дела студената, захтевале су и омогућиле измене у систему студирања на већини факултета.

Систем чврстих година, понављања, који је у једном моменту био потребан да би у првом реду растерећено Универзитет од извесног баласта студената који нису хтели да уложе труда и иду колико толико напред у својим студијама, не одговара више даљем развоју наставе на Универзитету и подизању њеног квалитета и квалитета рада самих

студената. Према томе, саме унутрашње школске потребе захтевају измену система студија, па се мора зато размислити проблем на још неким факултетима као например на Правном и Медицинском. Но сав тај посао није ни ове године до краја извршен. Тек радикалне измене у наставним плановима и програмима које је неопходно извршити на многим факултетима омогућиће да се идуће године још шире постави систем студија и студирање науке подигне на виши ниво. Тај се посао не може свршити никаквим административним мерама већ добронамерним и студиозним прилажењем читавом проблему од стране свих наставника Универзитета. Међутим, Савез студената помоћи ће својим члановима да што правилније схвате своје обавезе и изврше их према себи и својим родитељима и друштвеној заједници, што систематским и озбиљним редовним студирањем а да што ређе користе олакшице које садашњи систем у знатној мери пружа студентима.

ПИШУ НАМ...

Како ћемо у биоскоп?

Откупљивање појединих биоскопских претстава за нашу школу досада се често практиковало. Да ли постоје могућности да се у будућности нешто слично предузме, јер би овај корак, обзиром на повишене цене улазница за биоскопске претставе био поздрављен од свих студената?

Студент архитектуре

Одговор редакције

— Нам сарадник је посетио предузеће за распореду филмова и добио одговор да је откупљивање биоскопских претстава и на даље могуће. Приликом откупа претстава, школа или факултет добија попуст од 50%. Набавка улазница путем требовања такође је могућа.

Како инострани студенти решавају своје материјалне проблеме

Стисање академског образовања далеко је од тога да буде лак посао. Студентски живот, наизглед безбрижан када се не бли над скриптама и књигом, има многе своје мучне дане. У највећем броју држава, студенти — уколико им родитељи нису добро ситуирани да би их издржавали — приморани су да се сами брину о средствима за живот за време година које претходе освајању универзитетске дипломе. Добро познавајући начело да је самопомоћ најбоља помоћ, они

ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ОДБОР САВЕЗА СТУДЕНАТА ЈУГОСЛАВИЈЕ НА МЕДИЦИНСКОЈ ВЕЛИКОЈ ШКОЛИ

ОСНОВНИ ЗАДАТАК — НАРОДУ ДАТИ НОВЕ ЛЕКАРЕ

У недељу, 11 новембра, завршен је избор за одбор Савеза студената на Медицинској великој школи. Конференцији су присуствовали као гости ректор МВШ др Коста Тодоровић, проректор професор Перовић и декани Медицинског, Фармацеутског и Стоматолошког факултета. У име досадашњег Комитета Народне омладине присутним делегатима подносио је извештај друг Светислав Костић, организациони секретар Комитета.

Говорећи о прошлогодишњем раду, успесима и слабостима, друг Костић се задржао доста на питању студија. Школске 1950—51 године на Медицинској великој школи је понављало 800 а изгубило право на школовање 400 студената. Готово половина ових студената су били стипендисти. Они су уживали све студентске повластице а нису се трудили да одговоре својој обавези на факултету. Колико је озбиљан проблем редовног студирања и побољшања квалитета учења може се сценити из ове анализе. У јуну, па и у

јулима библиотекарских и експерименталних радова, нарочито оних који обрађују нашу савремену здравствену проблематику (комуналну хигијену, заштиту рада и друго). Стручна удружења ће се борити да што већи број његових чланова учи стране језике, како би се користила стручна литература која није преведена на наш језик. Преко удружења студенти ће сарађивати са сличним удружењима на медицинским, фармацеутским и стоматолошким факултетима у нашој земљи и иностранству.

Друго важно и актуелно питање је даље изграђивање Савеза студената на Медицинској великој школи. Овом конференцијом завршили су се избори за руководства Савеза студената по факултетима и годинама. Основани су већ разни клубови и секције. Већина већ активно делује. Сада постоје КУД „Мика Митровић“ са својим секцијама, спортско, планинарско, стрељачко и ауто-мото друштво, бродарски кружок, дебатни, шах и фото клубови и стручна удружења. Оваква разноврсност клубова и удружења омогућиће сваком студенту да изабере оно што жели, оно зашто има наклоности. У извештају друг Костић је изнео како многи студенти на улици и у кафани заборављају да су студенти и својим ружним поступцима руже углед факултета. Друштва и клубови могу много да учине како би се ове немиле појаве што више отклониле.

Изградња и учвршћење Савеза студената на Медицинској великој школи напредује. Али се мора поменути да су досадашњи резултати недовољни. На предизборним конференцијама је присуствовало тек једна четвртина студената. На изборним конференцијама масовност је била нешто већа, али су реферати и дискусија били штурни. Није било значајнијих предлога и расправања о новој организацији.

Упис студената у клубове и дружине слабо напредује. Уписало се само око 50% студената.

Организационе припреме су завршене. Избори свих руководства су обављени. Новоосновани шах-клуб и литерарни клуб већ раде нормално. Задатак је сада да и други клубови и дружине крену на рад.

На крају конференције изабран је Одбор ССЈ за Медицинску велику школу од 35 чланова и двадесет делегата за Конгрес ССЈ.

Светислав Костић

септембру ове године, резултати на испитима су далеко слабији него у јуну 1950 године. Средња оцена је од 7,78 спала на 7,59, број одусталих и палих на испитима већи је за неколико процената него у јуну 1950 године. Са апсолвентима слика није ништа лепша. У 1951 години треба да дипломира 400 студената. Досада је дипломирало свега 250. Нови апсолвенти ушли су у пету годину са свим положеним испитима из претходне четри године. Иако је прошло још годину дана бављења на факултетима 51 апсолвент није дао више ниједан испит. Од 6.097 испита, колико ти нови апсолвенти треба да положи, положено је свега 1072.

Досадашње административне мере, методи административног притиска, истакао је у извештају друг Костић, нису се показали довољно ефикасни и плодни. Савез студената Југославије на Медицинској великој школи поћи ће другим путем. Он ће васпитно деловати на студенте и указивати им конкретну помоћ у стручном раду. У новој школској години формираће се и већ се формирају, струч на удружења на факултетима. Свако стручно удружење имаће своје групе по катедрама и институтима. Стручна удружења ће својим члановима омогућити систематско обра-

НОВИ ПАРТИСКИ БИРО МЕДИЦИНСКЕ ВЕЛИКЕ ШКОЛЕ

Новоизабрани партиски комитет МВШ састао се ових дана и изабрао биро у који су ушли: Киљбарда Мишо, секретар, Ђекић Нада, Михаиловић Љубодраг, Костић Светислав, Перовић Мирое, Вељковић Јован, Мајцен Драган, Поповић Јованка и Богиневић Јулијана.

Сл. 1. Кинески студент Лу-Во-Тсао са два редовног наставља своје студије хемije које је раније у више накова морао из финансијских разлога да прекида.
Сл. 2. Два женска студента зарађују као инвентаристи у једној продавници тепиха

се довијају како најбоље знају. О студентској снажљивости, нарочито у капиталистичким земљама где не постоје скоро никакве стипендије или платежни додаци, могле би се исписати многе интересантне странице. Са циљем да допринесемо упознавању наших читалаца са животом и борбом за опстанак на студијама њихових колега у иностранству, доносимо преглед једне занимљиве анкете швајцарског листа „Л'Илистр" који излази у Лозани.

„У нашој земљи, каже се у уводу анкете овог листа, велики је број студената који сами зарађују за свој живот. Њиховом иницијативом при сваком универзитету студентска удружења су створила тзв. „бирое за наградни рад“, преко којих студенти лакше налазе могућности да дођу до зараде. За време одмора који раздвајају семестре, многи студ-

Удружења по факултетима треба да буду места где ће се ковати идеолошко-политичко јединство

Ја бих своју дискусију започео говорећи о друштвено-политичкој улози Савеза студената. Ово тим пре што се ради о оснивачкој скупштини Београдског универзитета који има такве традиције које у реферату и дискусији нису изнете. Прво, неразумеваше које се показало у дискусији о друштвено-политичком карактеру Савеза студената има различите изворе. Не бих говорио о оних изворима који се налазе у слабом начину рада партијских организација и комуниста, против чега је проведена борба, него бих говорио о ставу који се испољава у оцењивању Савеза студената као аполитичне организације, а који избија како у оцени те организације, тако и у односу према друштвеном животу на Универзитету. Да би се та слабост отклонила, потребно је да се подиже друштвено-политичка улога Савеза студената. Једном приликом друг Билас је написао да је студентски покрет пре рата био савест тога доба. То не значи да су прилике данас сасвим исте као и пре рата и то не значи да данас друштвено-политичка улога студената није исто тако велика. Пре рата студенти су се борили у различитим условима од данашњих. По читавом низу питања са којима се студенти срећу у школи, даје се пуна могућност да се њихове организације укључе у изградњу социјализма. Истакло бих борбу за јединство студената. Кад се говори о јединству студената не мислимо о долажењу на састанак и плаћању чланарине, већ о заједничком ставу према свим горњим питањима друштвено-економског живота. Да ли ми можемо рећи да смо створили тако чврсто јединство у земљи и на Београдском универзитету. У основи такво јединство постоји. Ту треба истаћи велику улогу коју одиграва Народна омладина, грађени то јединство у релативно несрећеним приликама после рата. Не треба изгубити из вида низ чињеница да постоје разни покушаји који воде разбијању тог јединства и уношењу неправилних схватања међу студентску омладину, која негативно утичу на даљи рад. Удружење по факултетима треба да буде место где ће се ковати идеолошко-политичко јединство. У том погледу не само што треба да прихватамо позитивна искуства из предатог студентског покрета већ и да се користимо многобројним позитивним искуствима рада Народне омладине после рата на нашем Универзитету.

тичка питања развита наше земље и ту оцењивати положај и задатке студената. Ако би се на пр. на састанку Дебатног клуба поставила

Говор Милорада Пешића

једна тема, на пр. сувереност народа или сл., то би побудило много шире интересе међу студентима и могло би се на један шири начин да дискутује. Треба се осврнути на друга питања која ће се решавати на састанку удружења студената. То су општа питања наставе не само о томе да ли ће се понављати година него уопште и питање наставног програма. О томе не треба да расправља само одбор факултета него то треба да буде ствар свих студената. Економске проблеме студената

та исто тако треба износити на дневни ред Удружења и разуме се да ће тада Удружење моћи наћи садржај свога рада. Савез студената треба да посвети нарочиту пажњу идеолошком подизању студената, јер кад би тај идеолошки ниво био мало већи, имали бисмо много мање тешкоћа него што их сад имамо. Са каквих позиција се прилази појединим питањима, ствар је идеолошке изграђености и ту Савез студената може много да учини.

Даље је друг Пешић говорио о односу удружења и секција. Студенти имају пуно право да се интересују проблемом наставе, да траже уклањање слабих педагога, али та питања треба решавати кроз заједничку дискусију, на конструктивној основи, јер само на тај начин Савез студената може да допринесе развоју школства и изградњи народне интелигенције.

ДЕЛЕГАТИ ДИСКУТУЈУ

У дискусији, после реферата, изели су учесници делегати са скоро свих факултетских удружења.

Петровић Душко, делегат Филозофског факултета:

МИ СМО ТО БИЛИ ДРУКЧИЈЕ СХВАТИЛИ

Чуо сам неколико другова који су до сада дискутовали о друштвено-политичком карактеру Савеза студената. Ми смо то били сасвим друкчије схватили: имамо секције и у њима ће се расправљати општа идеолошка и политичка питања, која треба да су јасна студентима у оквиру клуба, кружока или дружине, а не свима студентима. Сматрали смо да је за објашњење појединих питања потребно звати некога предавача са стране, а да је дужност чланова клуба само да слушају и дискутују.

Грозданић Станко, делегат Правног факултета:

ИЗВЕСНЕ ОДРЕДБЕ ТРЕБА РЕВИДИРАТИ

Одмах на почетку желео бих да нагласим да се ту не ради о нашој начелној несагласности са циљевима и мотивима, којима су се руководили аутори најновијих факултетских правила о студијама. Уколико је као руководни мотив у питању тежња да се обезбеди редовно студирање високог квалитета, тада можемо рећи да смо са овим сагласни. Али, смо мишљења да овај мотив треба да проведати кроз све одредбе недавно донетих правила, без изузетка. И управо зато је наше мишљење да би извесне одредбе требало ревидирати. Сходно 12 члану Правилника о студијама, установљују се два испитна рока (Јунски и септембарски). Према члану 27 они студенти који не би положили све испите односне године у ова два испитна рока, не могу уписати наредни семестар, него се уводе у списак т. зв. иматрикуларних студената које води деканат. Правила не воде довољно рачуна о стварности и о низу конкретних случајева, у којима може да се нађе не са-

мо просечан, већ и одличан студент. Студент који није успео да на време положи све испите мора да чека годину дана, што значи да губи читаву једну годину. Да ли се овде може говорити о укидању система чврстих година, или њиховом улажењу на друга врата?

Грозданић је даље говорио о раду научних група на своје факултету у прошлој години, доброј сарадњи са наставницима и резултатима у раду неких секција.

Карловић Богомир, делегат Ликовне академије:

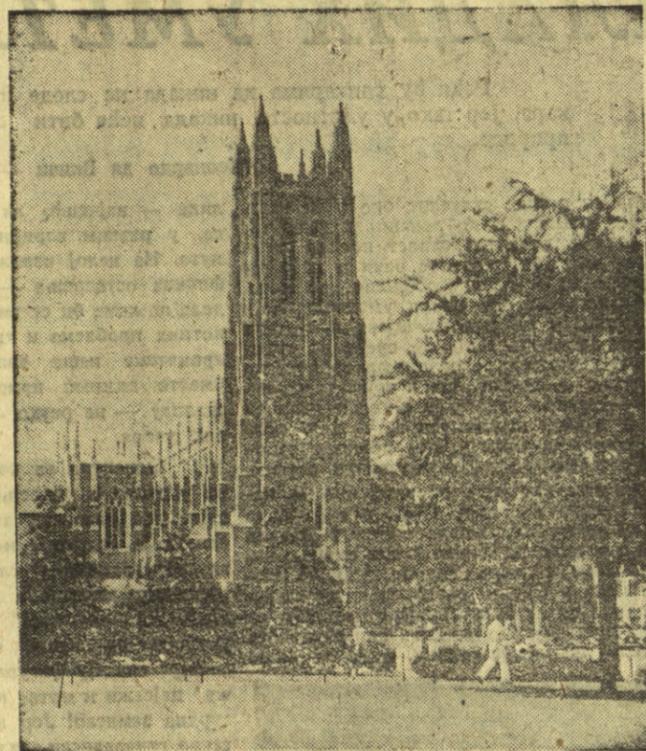
НЕОПХОДНА ЈЕ НАША ВЕЗА СА МУЗЕЈИМА У ИНОСТРАНСТВУ

Истакло бих питање наше везе, наставио је он даље, са иностранством, која је неопходна. Студенти на осталим факултетима могу да изучавају извесне проблеме, а да не буду на лицу места, док за нас то није случај. Ми немамо музеј. Наш уметнички музеј је врло оскудан, зато би морали долазити у контакт са музејима из иностранства. Треба омогућити и нама, као удружењу да успоставимо везе са музејима у иностранству што непосредније.

Друг Карловић је изнео специфичност своје школе. Ради тога се и њихово удружење при избору форми рада највише ослањало на рад дебатног клуба са темама о стручним и политичким проблемима.

Делегати Природно-математичког факултета договорили су се да делегат Миленко Николић изнесе пред Скупштину питање доношења правила о студирању на њиховом факултету. Николић је укратко изложио зашто његови другови и он мисле да би систем „чврстих година“ био основна кочница делатности студената јер се у том случају не би радило о студирању, већ о гимназиском учењу. Затим је говорио о нужности веће координације у раду између деканата и факултетских удружења Савеза студената.

КРОЗ УНИВЕРЗИТЕТЕ У СВЕТУ

Дјук универзитет

Многи колеџи и универзитети на Западу имају своју традицију која се огледа у карактеристичном зидању зграда са великом кулом или торњем, пространим дворштетом, спортским игралиштима итд. Универзитетске зграде се скоро никада не налазе по центрима вароши, већ далеко изван града на свежем ваздуху, зеленилу, крај неке реке или сл. Тако је и Дјук универзитет изграђен у једном од најлепших предела на југу државе Северна Каролина. Централни део, кула овог Универзитета, висока је 210 стопа, а карактеристична је за зидање многих сличних торњева на осталим колеџима.

На слици кула и један део зграда Дјук универзитета.

МЕДИЦИНАРИ СЕ СНАПАЗЕ

Самопомоћ према специфичностима студија

Кад су студенти МВШ дискутовали о самопомоћи, дошли су до закључка да код њих она не може имати исти облик као на осталим факултетима.

Али ово се питање некако морало решити, јер свота од триста хиљада динара на име стипендија не може покрити потребе студената МВШ. Ма да још нису искоришћени сви фондови — питање материјалног обезбеђења студената неће ни тада бити решено. А проблем самопомоћи постављао се све оштрије.

Данас има неколико предлога за решавање овог проблема. Један од могућности је отварање самосталних амбуланти за медицинске услуге, у којима би радили апсолвенти и млади лекари на смену, два-три сата дневно. Као новину, увели би ноћно дежурство. Управник такве амбуланте био би лекар, а за контролу рада формирао би се одбор у оквиру Стручног удружења студената са лекарама и доцентима, који би једном месечно обилазили све амбуланте. Преко својих лекара и синдикалата у плану је да се обезбеди сарадња са приватним лекарама, како би и они своје пацијенте слали у те амбуланте за услуге. Надлежни из ИОНО-а слажу се са овим предлогом и сада се само чека

на одлуку Министарства народног здравља.

Удружење студената МВШ настојаће такође да екипе које шаље Црвени крст у села за здравствено просвећивање буду отсада састављене од студената медицине, јер су они за медицинска и здравствена предавања најстручнији после лекара. Самим студентима то би користило и не би им одузимало много времена.

Студенти на МВШ се такође носе мишљу да отворе биоскоп у свом амфитеатру са око хиљаду седишта, јер расположење са властитом киноапаратуром. На тај начин би се студентима олакшало гледање уметничких и документарних филмова.

Поставља се и питање рентабилнијег искоришћавања домова. Одбор ССЈ Медицинске високе школе донео је одлуку у сагласности са управом дома „Милован Билас“, да се дом преко летњих месеци изда као преноћиште. Исто тако, једна од форми самопомоћи је повишење уплате за потпуно удружење студената од 100 на 200 динара.

В. Ст.

ПРЕД ПРЕУЗИМАЊЕ ДОМОВА И МЕНЗИ

ЈЕДАН ПРЕДЛОГ

Све ближе је преузимање студентских домова и мени на управљање од самих студената. Са тим у вези јављају се различити предлози. Скраћено доносимо један од таквих предлога.

На челу Дома стајао би управни одбор састављен од седам чланова. У одбор би улазили: један професор са Техничке велике школе, досадашњи управник Дома, један члан домске синдикалне подружнице и четири изабрана станара Студентског дома. Од изабраних студената двојица би били са Техничке велике школе и по један са Медицинске велике школе и Универзитета. Претседник управног одбора може бити или професор или један од изабраних чланова.

Управни одбор је колективно руководство. Састајао би се једанпут недељно, а по потреби и више. Управни одбор имао би све компетен-

ције управног органа у Дому. Једном речју, руководио би целокупним пословањем. Управник дома испуњавао би одлуке управног одбора и одговарао му за свој рад.

Чланови управног одбора имали би доста свакодневног посла. Управник дома имаће нормалну одговарајућу плату. Осталим члановима одбора, за њихов пожртвован рад, могу се обезбедити разумне награде, које не би прелазиле висину вредности хране и станарине.

Управни одбор је самостално тело. Преко делегираних чланова одбора, школске власти и синдикална подружница имали би увид и учешћу у управљању. Директно мешање одбора студентских удружења по факултетима у пословна питања Дома је сувишно и само би сметало нормално пословање управног одбора.

Р. П.

О садржају рада удружења

Ми у Савезу не треба да се губимо на састанцима који ће на дневни ред стављати разна ситна питања, да се гледа колико је пријављено испита итд. него треба постављати питање политичког васпитања студената, питање морално-друштвеног циља сваког студента итд. Треба одлучно испустити против схватања да је сама организација некако покренути рад, а да се њен рад не састоји од рада живих људи. Рад Удружења студената треба поставити другачије него што се то радило са активима Народне омладине. На састанцима треба постављати питања која више интересују студенте као што су то опште-привредна и поли-

денти, како швајцарски тако и они из иностранства, посебно настоје да зараде нешто новца не само за живот у периоду између семестара већ и да створе — уколико им је то могуће — извесан фонд за живот у месецима интензивног рада који претходи испитима, када су практично немогући радови који доносе приход...

„Ситуације“ које користе студенти веома су разнолике. Најчешће студенти се морају задовољити давањем часова, превожњем и разним случајним и ситним пословима. „Лили стре“ наводи пример једног женевског студента кога је неки фабрикант намештаја за добру награду ангажовао да му у слободном времену сакупља адресе вереника.

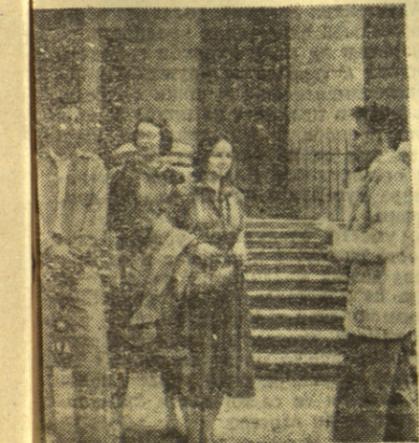
Канцеларије „Службе плаћеног рада“ које студенти

Сл. 3. Жан Жак Л., апсолвент економских наука, постао је туристички водич за време распуста. Тако зарађује и учи стране језике у исто време

Сл. 4. Овај канадски студент економских наука ради у једној женевској фабрици. Он замењује твориичког фотографа

имају при својим удружењима дају им велику помоћ у стварању материјалних могућности за студирање. Преко њих студенти најчешће налазе на људе којима је потребна нека, често, мала и необична услуга. Тако је, на пример, један стари геолог требало да отпутује на испитивање нафтоносних поља Ирака. Он је морао најпре да стекне основно знање језика људи међу којима ће се кретати на терену. Не знајући где да нађе наставника (радило се о једном мало познатом арапском наречју) пријавио је своју потребу студентској „Служби плаћеног рада“. После краћег тражења по листима у којима су назначене способности свих студената који траже прилику за рад, проблем је био решен — на велику радост старог геолога и можда још већу једног младог студента из Трансјорданије, који је радо прихватио понуђени посао.

Ст.

ИЗЛОЖБА МЛАДИХ УМЕТНИКА

Рећи ћу сликарима да никада не следе пут неког другог сликара, јер тако у уметности никада неће бити синови, већ тек унуци природе.

(Леонардо да Винчи — Трактат о сликарству)

Како су остале актуелне ове речи великог сликара и до данашњег дана! И како њихова актуелност поново живи и на овој изложби; живе те речи и добијају своје право да буду употребљене као мото, баш због тога што су млади уметници, који овде излажу, у већини случајева напустили Леонардов принцип. Била би срећа да су остали само унуци природе; на жалост, постали су пасторчад — понекад, чак и природних пасторака — толико далеко је њихово дело од свежих и вечито живих узора, — које природа и живот човечији у њој пружају уметнику, као извор достојан уметничке обраде.

По многим својим особинама ово је, несумњиво, ретка изложба. Први пут је овде на једном месту искуљено оволико младих излагача ван надзора школе и ван окрића наставника. Све досадашње групе изложбе младих уметника у Србији разликовале су се од ове; уколико су то биле школске изложбе, са циљем да прикажу рад ученика или студената у протеклој школској години, онда су више

лине — најчешће на мртве природе — које се, у разним варијантама, понављају много пута. На целој изложби — сем на пар графичких остварења — нема ниједног јединог дела на коме би се видела дубља анализа животних проблема и тражење дубоке животне драматике наше свакидашњице. Напротив, уместо анализе природе и живота, видимо анализу — не ретко — и копију — готових узора.

Однекуда се код многих наших сликара укорењило уверење, да је сваки покушај стављања извесних захтева у погледу актуализације садржаја њиховог рада или жеља за „илустративним“ сликарством, које ће препричавати књижевна дела, просто „прагматизам“, „социологизам“ или, најзад, дељење уметности на „вишу“ или „нижу“, тако да у „вишу“ спадају фигуралне претставе, а у „нижу“ пејсажи и мртве природе. Ван сумње, апсурдна замисао! Јер никада нигде нико није такво генерализације извело. А ту мисао потпирују и шире управо они сликари, који нису у стању да у уметности оду даље од копирања узора. А, свакако, и мање труда и мање знања захтева копирање какве мртве природе, него ли удубљивање у животну драму.

О овом проблему је, уосталом, доста писано. Међу осталим писцима и В. Г. Плеханов је још пре четрдесетак година, говорећи о Шестој међународној изложби у Венецији, одржаној 1912 године, говорио о недостатку „праве потресне драме“ у савременом сликарству.

„Мени ће, можда, рећи — сада се често то може чути — да приказивање таквих драма уопште није предмет сликарства, чији задаци нису слични задацима књижевности. Али зашто да нису? И зашто сликарство не сме приказивати — на свој начин, у бојама, а не речима — оно што приказује књижевност? Задатак уметности састоји се у приказивању свега онога што интересује и

АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ — ЗБЕГ (ДРВОРЕЗ)

узбуђује друштвеног човека, и сликарство није никакав изузетак од општег правила. Значајно је да ти исти људи који би желели да одеље читавом провалијом сликарство од књижевности често поздрављају „сликарство“ — фиктивно, немогуће — сликарства и музике. Њих усхићују разне „симфоније боја“. И то је разумљиво. Кад ти људи настоје да сликарство ограда кинеским зидом од књижевности, они се боре управо против елемента идејности, чијем се утицају књижевност подаје, као што је познато, кудникамо лакше но музика“.

Најчешћи приговор овоме је — и мртва природа може да узбуди. Да, може! И није тешко наћи у историји уметности сликаре чије мртве природе одиста узбуђују. Али, сви су ти сликари живели и делали у извесним етапама развоја друштва када је такав рад имао и своје потпуно историско оправдање. И нимало не зачуђује ни чињеница што је изванредан таленат тих уметника прошлости нашао за тај садржај и потпуно адекватну форму. Али, понављати данас њихова решења је — најблаже речено — анахронизам. Уосталом, те ствари знају студенти естетике још на семинару и ове теме се оживљавају поново кроз разговоре само захваљујући томе, што има људи који ту ноторну истину не желе да виде.

Други, такође чест приговор, да наши сликари, нарочито млади сликари, не могу да раде фигуралне композиције јер, „не знају“, јер

„нису имали где да науче да цртају људску фигуру“, исто је тако апсурдан; и овде саме чињенице побијају тврдњу. На изложбама студената Академије — и то на радovima студената прве и друге године — виде се успеле, често врло успеле, студије акта и одевене људске фигуре. Према томе, отпада могућност да сликар који је на првој години својих студија добро цртао људску фигуру, по изласку са Академије не зна да црта.

Ради се о много једноставнијој — али и много незгоднијој појави, карактеристичној за наш уметнички живот уопште — о помодном повођењу за узором, који се, од једне до друге прилике, у овом или оном облику појави у нашем уметничком животу. Како би, иначе, била објашњива чињеница да је Милош Бајић пре четири године излагао успелу скицу за композицију „Бањичани“ (успелу упркос чињеници да је та композиција патила од извесних недоследности и неуједначености, у првом реду у колористичкој обради), а данас излаже сасвим просечне пејзаже. Како другичије објаснити и силажење Раденка Мишевића и Милуна Митровића и низа других. Додајмо овим именима још и Миодрага Протића, чије би се две слике „Вече“ и „Са Јадрана“ могле, без резерве, ставити на изложбу Мила

МИОДРАГ ПРОТИЋ — ВЕЧЕ

Милуновића и „Пејзаж Ђорђа Илића, који би потпуно могао стајати на Лубардиној изложби, па смо скоро потпуно окарактерисали читаву изложбу. Остаје још по које дело које би, да је мало вештије рађено, могло да се припише или Аралци, или Предрагу Милосављевићу, или Николи Граовцу, или Милану Коњовићу, или којем другом познатијем сликару — и то је скоро све.

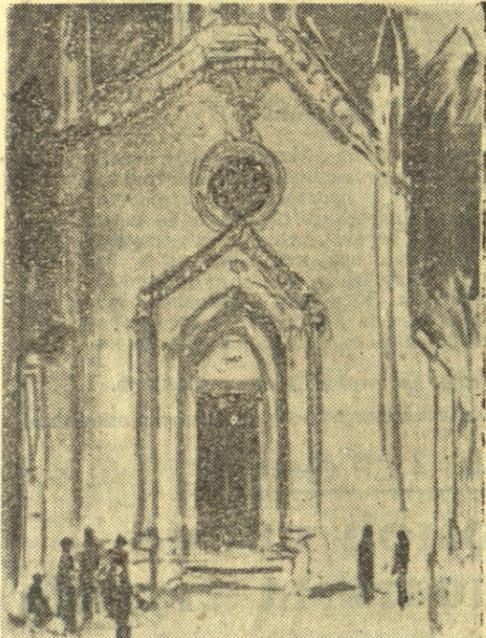
Не треба, додуше, губити из вида чињеницу, да на овој изложби нису заступљени сви они уметници Србије који би по својим годинама, иначе, спадали овамо. Можда би се њиховим присуством нешто изменила ситуација, можда не би изложбом владао у оволикој мери дах епигонства и еклетицизма? Међутим, оваквим саставом и сликара и радова наш сликарски подмладак је при свом првом самосталном наступу у јавност прошао прилично неславно.

Међу вајарима је слична ситуација: од Арно Брекера, преко Мештровића, Томе Росандића и Сретена Стојановића, до Петра Палавичинија — све се овде може наћи. Општи утисак тешко може да измени и успело дело „Керуша“ — рад Јована Солдатовића, под импресијом — како сам каже — Јесејинове „Песме о Керуши“, затим портре Стојана Телића (рад Александра Зарина), доследно обрађен са пуно осећања пластичних вредности.

Још су најбољи на овој изложби графички радови. Њихови аутори се не упуштају у непотребна експериментисања и држе се реалних облика људи и предмета из природе, које консеквентно преносе у материјал на коме раде. Поново смо се на овој изложби срели са успешним остварењима Александра Јовановића, Ратимира Руварца и других младих српских графичара.

И тако, уместо очекиваног успона, све доћи смо доста рапидног и немилог пада квалитета радова наших младих сликара. Мало је вероватно да ће констатовање ове чињенице утицати на измену стања. Можда би, било писмена, било усмена дискусија самих излагача о овом проблему нешто, могла да учини? То би, у садашњој ситуацији, била управо полазна тачка и, када би се са тог места кренуло, можда резултат не би изостао.

Миодраг КУЈУЊИЋ

АНКИЦА ОПРЕШНИК — ИЗ ВИТЕЗА

носила обележје школског рада и школског програма, а број излагача је, поникад, премашивао број ових овде заступљених; уколико су биле другог карактера — као, на пример, изложбе у оквиру разних омладинских фестивала — онда је на њима број излагача био обично мањи. И сам начин избора радова за ову изложбу разликује се од досадашњег: право учешћа су имали сви млади ликовни уметници Србије, а жири, састављен од десеторице младих уметника, вршило је одабирање само код оних сликара или вајара, који досада нису излагали на изложбама Удружења ликовних уметника Србије или Удружења ликовних уметника Војводине.

Иако се по броју излагача и изложених радова може ставити у исти ред са изложбама УЛУС-а, по вредности већине радова она остаје не само за овим изложбама, већ и за неким изложбама Академије, које су последњих година приређиване у Београду. Наравно, има ту и успешних радова, има добрих, па и врло добрих резултата у свим врстама ликовног стварања, али, посматрана у целини, ова изложба остаје испод оних вредности које су се могле очекивати на основу досадашњих успеха заступљених излагача.

Мало се на овој изложби, нарочито на сликама, осећа оно живо тражење, оно стално напорно истраживање нових путева, чиме се одликују многи наши и старији и млади савременици. Али, има зато доста понављања већ готових резултата у остварењима и домаћих и страних узора, и то узора разне вредности. Мало је овде пејзажа који приказују одиста наше крајеве, тако богате светлом, ваздухом и ширином. А људи, са којима се сликари свакодневно срећу, са којима живе, са којима се и веселе и жалосте и који су, коначно, и дали мисао целокупном животу на овој нашој планети, напустили су платна наших најмлађих савременика. Скоро цела изложба одаје утисак скучених погледа уметника на детаље из своје ближе или даље око-

ЈОВАН СОЛДАТОВИЋ — ИМПРЕСИЈА НА ЦЕОМУ С. ЈЕСЕЈИНА „КЕРУША“

Из савремене стране поезије

Стефен Спендер (Stephen Spender) припада групи најнапреднијих енглеоских песника. Глас је стекао не само песмама (прва збирка 1930 године), већ и својим естетским погледима који се популарно са схватањима револуционарних песника у Енглеској. Сматра се као и сви они — да поезија мора да има свој друштвени циљ.

Рођен је 1909 године у веома културној породици јеврејског порекла. Отуђирао је у Оксфорду, где је и издвојио своје прве песме.

Стефен Спендер

НЕЗАПОСЛЕНИ

Кад идем кроз тиху гомилу
Што иза суморних гитара стоји,
Крај људи што на путу чаме,
Чини ми се да нестаје светла.

Вуку се по улцимнм згловима,
И здраве се слегавем рамена,
И ципове праане изврћу —
Динични гетови сиротни.

Немају рада као бољи људи,
Што седе за столом и примају паре;
Спавају дуге ноћи, у десет се дижу,
Да гледају сате како се отежу.

Валес Стивнс

ЧОВЕК СА ПЛАВОМ ГИТАРОМ

Човек са сави над своју гитару,
Као калемилац врста Дан је
зелен био.

Рекоше: „Плаву гитару имаш,
Не свираш ствари онакве какве су“.

Човек им рече: „Истинске ствари
Мењају се на плавој гитари“.

Рекоше онда: „Али свирај, мораш,
Песму ван нас а опет у нама,

Песму на плавој гитари
Баш онакву какве су ствари“.

Валес Стивнс (Welles Stevens) је познат америчкој публици још од 1923 године, када је издао збирку „Хармонијум“. Највећи део песама из те збирке говори о досади, коју човек осећа у „модерном“ свету, у коме дух и осећање не долазе до пуног израза. Он мисли да савремени Американци зна за одвећ мало романтике и труди се да бар себи дочара ту романтику; верује да у сваком просечном Американцу живе снови и вера у љубав и лепоту, само што их он скрива и потискује на се. У првом периоду свога рада Стивнс се сматрао жалосним чињеницом која се не да поправити, док у каснијим књигама (нарочито у „Човеку са плавом гитаром“ 1937 године) стиче уверење да се свет може заменити. Плана гитара је ту, у неку руку, оруђе песника којим се свет улепшава. У то доба он каже да је „светац тога да уметник мора да реално посматра свет чак и када га је, као данас, тешко замислити лепим“. Престао је да пази на форму и пушта да сасвим спонтано извире.

Рођен је 1879 године и пореклом је Холанђанин, (Препев и белешке В. Димитријевића)

ФИЛМСКЕ НОВОСТИ

После успеха ведре филмске комедије „Или ћемо у Париз“, снимљен је у Француској и други филм сличног жанра — „Или ћемо у Монте Карло“. И овај филм, као и претходни режира Жан Боаје. У филму наступа Реј Венгир са својим оркестром.

Марсел Карне чувени редитељ „Деце раја“, и један од најстаријих француских редитеља, спрема нови велики

ФИЛМОВИ ЗА СТУДЕНТЕ

У петак 23 о. м. на Правном факултету филмови за студенте:
1. Био сам ратна невеста. уметнички филм.
2. Зашто се боримо — IV део.

филм који ће се звати „Краљица Марго“. Пошто је проучио обимни материјал из париске Народне библиотеке, Карне је отпутовао на Лоару, да би нашао замак који најбоље одговара снимању овог филма.

ПРЕТСТАВА »БУЛЕВАР СУМРАКА« ОТКУПЉЕНА ЗА СТУДЕНТЕ

У суботу, 17 о. м., са почетком у 10 часова, у биоскопу „Јадран“ приказиће се амерички филм „Булевар сумрака“. Улазице по цени од 36 динара студенти ће добити на факултетима.

10:1 за Вишу саобраћајну школу

Пре неколико дана отпочеле су прве utakmice Фудбалског купа студентских екипа Београда. У купу, који се од ове године по први пут одржава, учествује 20 екипа. Поједини факултети су наступили са по неколико екипа, јер број тимова није ограничен.

ВСШ — ВПШ 10:1 (2:1)

Екипа ВСШ: Поповић, Борђевић, Чолић, Вујичић, Кришановић, Вукчевић, Стојковић, Давидовић, Малешевић, Елезовић, Марковић.

Екипа ВПШ: Давидовић, Војиновић, Јовановић, Маршалски, Стојковић, Дамјановић, Велички, Добрајевић, Гавриловић, Новаковић, Белић.

Екипа ВСШ и овог пута је показала своју вредност, те јој тим ВПШ није ни претстављао опасног противника. Најбољи играчи код победничке екипе били су Малешевић, Борђевић и Марковић, док је код ВПШ једино задовољно Дамјановић. Богдан Малешевић показао се и овом приликом као најбољи голгетер. Сам је постигао 6 голова, док су остале дали Стојановић, Кришановић, Борђевић и Марковић. Једини гол за екипу ВПШ постигао је Гавриловић.

Утакмицу, која је протекла у фер и пријатељској игри, одлично је водио Милан Милачић.

Правни П — Машински 3:1

Заслужена победа правника. Утакмица је протекла у фер игри оба тима. Голове су постигли Михаиловић, Вукићевић и Вујовић за екипу правника, а за Машински десно крило.

Са мањим грешкама судио је Ђ. Борђевић, ст. Правног факултета, пошто одређени судија није дошао на време.

„Техничар“ П — Економски П 4:4

Техничар П: Рафајловић, Барбаршић, Хадиаметовић, Јиљковић, Анђелковић, Станковић, Киш, Коогић, Миловановић, Вежагић, Миладиновић.

Економски П: Роконић, Мандић, Леполовић, Колар, Милишевић, Пепаровски, Бајровић, Михаиловић, Дорич, Грујић, Митревић.

У регуларном времену сусрет је завршен 3:3. У продужењу 2x15 м екипе су постигле још по један гол. Жреб је био наклоњен економисти-ма који су се пласирали за друго коло.

Голове су постигли Мандић, Пепаровски, Грујић и Колар за Економски П. Резултат одговара игри.

„Студент“ П — Електро-технички 4:1

Први гол су постигли електротехничари из безбавне ситуације. У 15 м игре Срејић је изједначио. После овог гола игра је постала живља и из једне гужве пред голом електро-

највећи резултат

првог кола

техничара Каменовић постиже други гол за Студента П.

У другом полувремену екипа Студента П играла је много зрелије и постигла још два гола. Судија Петровић био је добар и досуђивао прекршаје на време.

НДВШ — Технолошки 3:2

Екипа НДВШ: Пасковић, Илић, Дилан, Симић, Вучинић, Живанов, Сурић, Марић, Контић, Трајковски, Церјан.

Технолошки: Јовановић, Николић, Ми-

лић, Стојковић, Тосић, Павловић, Нежковић, Данић, Константиновић, Ми-адраде, Давидовић.

Утакмица је завршена резултатом 3:2, ма да је екипа НДВШ водила 2:0. Голове за НДВШ постигли су Трајковски 2 и Контић 1.

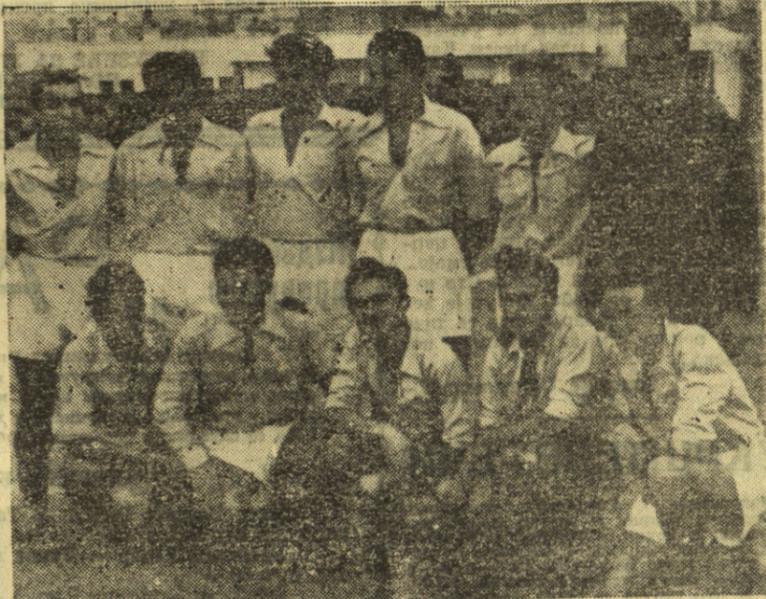
Економски—Ветеринарски П 4:3

Врло жива утакмица. Скоро читавим током игре екипе су биле равноправни противници. Утакмица је протекла у пријатељском духу.

Голове за Економски су постигли Миладиновић, Ивановић, Милошин и аутогол Стевановића.

Успешно је судио Дабич.

Празни I — Рударски 3:0

Екипа Више саобраћајне школе, која је у фудбалском купу постигла до сада највећу победу.

НА ТЕХНИЧКОЈ ВЕЛИКОЈ ШКОЛИ УСПЕШНО ЈЕ ЗАВРШЕНО

Појединачно стрељачко првенство

Највише успеха постигла је Даница Мијовић студент Машинског факултета

Пре неколико дана стрељачка дружина Техничке велике школе организовала је наградно појединачно стрељачко првенство. Учествовао је 61 такмичар. Такмичење је у потпуности успело, а организација првенства била је беспрекорна. Гађало се из војничке пушке 300 м. у две дисциплине.

Технички резултати:

ТИТОВА МЕТА

1. Даница Мијовић (Машински), 89 кругова од 150 могућих;
2. Војин Вукосављевић (Машински) 77 кругова;
3. Ангел Пуздерлиски (Грађевински) 75 кругова.

НАРОДНА МЕТА

1. Јован Ристић (Машински) 69 кругова од 100 могућих;
2. Предраг Ристић (Архитектонски) 65 кругова;
3. Момчило Петровић (Машински) 64 круга.

Највећи успех на првенству постигла је Даница Мијовић, која је убедљиво победила све мушкарце у својој групи на Титовој мети. За постигнути успех добила је златно наливцера — дар Комитета Народне омладине ТВШ. Првопласирани из Народне мете Јован Ристић добио је фото-апарат — дар катедре за пред-

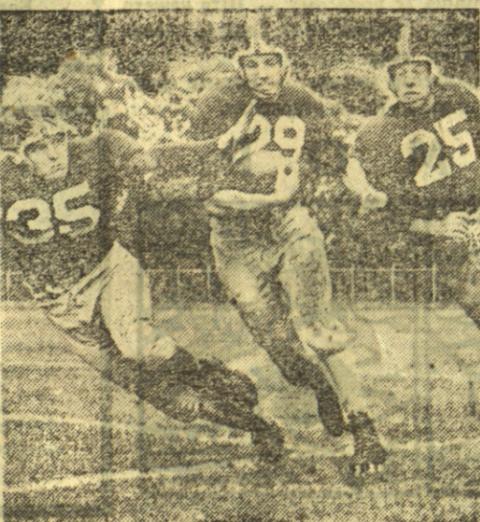
војничку обуку ТВШ. Стрељачка дружина је такође наградила још 18 учесника разним наградама (кожне акценташне, технички прибор и др.).

*

Организовање овако успелог појединачног стрељачког првенства на ТВШ за сваку је похвалу. С друге стране, док ова стрељачка дружина активно ради и труди се да у своје редове окупи што већи број студената, докле стрељачке дружине на Универзитету и Медицинској великој школи нису активне. Потребно је да и оне организују једно овакво такмичење, а да је то могуће, показали су студенти са ТВШ.

ОДРЖАНА ЈЕ ГОДИШЊА СКУПШТИНА СТРЕЉАЧКЕ ДРУЖИНЕ ТВШ

Реферат о раду и будућим задацима поднео је досадашњи секретар дружине М. Петровић. Скупштина је донела неколико важних одлука у вези побољшања рада дружине, окупљања студената, побољшања квалитета и веће сарадње са планинарским организацијама и организацијом Народне технике.

Рагби

ГРУБА АЛИ НАЈИНТЕРЕСАНТИЈА ИГРА

Чим сте погледали слику знали сте да је у питању рагби. Иако се код нас не игра, рагби је прилично познат из филмова, слика, новина. На Западу, а нарочито у Америци, он је најпопуларнија спортска грана. За време одржавања такмичења између појединих колеџа, студенти најрадије посећују рагби утакмице. Већи универзитети имају и своје стадионе, од којих поједини примају и по 100.000 гледалаца, као што је стадион универзитета у Мичигену.

У великој мери груба, брза и оштра игра траје 60 минута. Играч носи у рукама лопту јаког облика, удара ногом, док противнички играчи покушавају да га омету на све могуће начине: бацањем у ноге, хватањем око паса итд. Током игре врши се измена играча, слично као у кошарци и хокеју. Сезона рагбија на универзитетима почиње крајем септембра, а завршава се крајем новембра сваке године.

На слици видимо чувену незалну четворку репрезентативног тима Јалског универзитета у 1951 години.

Наши колеџијар СПОРТИСТИ који се спортом не баве

Доба у којему се јавља почетак физикалне активности, затиче младе људе најчешће у средњој школи. Слободно време, младачка безбрижност и радозналост дозвољава им да испоље своје жеље и могућности на спортским теренима.

Доласком на студије нагло се прекида дотадашњи постепени развој на пољу физикалне. Пред сваког појединца постављају се три питања: остати у дотадашњем друштву, напустити га и прикључити се неком новом или се одрећи физикалне.

Намера нам је да овај пут говоримо о овом трећем проблему, о људима који, доласком на студије, напуштају интересовање за своју ранију омилјену спортску дисциплину. Милош Радошић, студент медицине и Марко Којић, студент филозофије су као чланови „Слоге“ из Новог Сада постигли извршен резултат (према 11,6 на 100 м, 54,1 на 400 м, а други 177 у скоку у вис). Данас су они чланови „Превне звезде“, али се атлетиком скоро уопште не баве. Сурови, студент ветерине, је као средњошколац у Солбору постигао такође одличне лакоатлетске резултате, а затим је спорт напустио. Војин Борђевић, студент економије, у Великој Градишци је био познат као свестрани физикалтурник, нарочито добар у пливању и одбојци. Сада је те спортске гране занемарио. Киш и Шереш, талентовани шахисти и многобројни други талентовани омладинци напуштају своју спортску каријеру пре него што су је заправо и отпочели.

Запитаћемо се, који су то разлози који их одвајају у њиховом спортском уздицању? Свакако да је један од разлога недостатак слободног времена. Рад над којим прилично спутава редовно одржавање тренинга. С друге стране и сами клубови „Превне звезде“, „Техничар“, „Медицинар“ и др. нису уложили довољно труда да окупе ове талентоване спортисте,

да им изађу у сусрет и олакшају што бољи развој. У извесним случајевима од утицаја је и прелаз из јуниора у јаку конкуренцију сениора, јер се тај прелаз делимично поклапа са доласком на факултет. И ту је потребна помоћ друштва, која ће им омогућити да добију оно место у клубу које они по својој снази и заслужују.

Мишљења смо да ови разлози не би требало да буду прекид развоја неких студената на спортском пољу. Зато треба да се побрину у првом реду сами спортисти, а затим и руководиоци спортских клубова. Они треба да пригатају нове спортисте, да им дају подршку и раду.

Да поред студирања студенти могу редовно тренирати и побољшавати своје резултате показују примери већине наших истакнутих спортиста — студената. Дана Стевановић се као студент медицине истиче у школи, а одличан је пливач. Шаховски мајстор Срећко Недељковић је међу најбољим студентима медицине. Успешно студирају познати лакоатлетичари Милишевић и Попов, студенти Грађевинског факултета, те стомотерисер Борђевић студент архитектуре, затим Жаре Николајевић, Солдатовић и многи други. Сви су они активни спортисти, неки и државни репрезентативци. J. T.

Данас се одржава годишња скупштина планинарског друштва „Гоч“

Планинарско друштво Филозофског факултета одржава вечерас своју редовну годишњу скупштину у новој згради — соба 62. Почетак у 19 часова.

Обавештење студентској омладини

У тежњи да осигурање одговори потребама најширих народних маса, Државни осигуравајући завод и у овој школској години спроводи, поред осигурања ученика основних и средњих школа, такође и осигурање студентске омладине на универзитетима и високим школама од последица несрећних случајева.

Ради упознавања свог будућег стручног рада, студентска омладина данас учествује у раним практичним радоницама, екскурцијама, као и на радоницама за изградњу сеље. Осим тога, узима најактивније учешће при разним спортским и другим делатностима. У свим тим делатностима постоји могућност невође. Овим осигурањем студентска омладина побољшава своја материјална средства, која јој у случајевима несреће омогућују брзу и ефикасну помоћ.

Осигурање се спроводи у веома повољне услове у погледу плаћања премије, висине осигураних сума и начина исплате отплате.

За 20 динара годишње уплате исплаћује се:

ДИНАРА 100.000

ако би услед несрећног случаја наступила ученикова потпуна трајна неспособност за рад или постотак од те своте који одговара постотку смањене способности за рад, ако би услед несрећног случаја наступила његова трајна или само делимична неспособност за рад, односно

ДИНАРА 5.000

без посебног подношења доказа, али највише до дин. 10.000 уз поднете доказе, на име накнаде погребних трошкова, ако би услед несрећног случаја наступила осигураникова смрт, односно по

ДИНАРА 20 ДНЕВНО

али највише до дин. 2.000 на име доприноса за трошкове лечења ради нарушења здравља осигураниковог услед несрећног случаја, а у смислу чл. 7 ст. 3 Правила осигурања.

Правила осигурања под несрећним случајем подразумевају сваки изненадни догађај који не зависи од воље осигураника, а делујући споља и нагло на тело осигураника, има за последицу његову смрт, трајну неспособност за рад или пролазно нарушење здравља. Поред осталог, сматрају се и: инфекције рана код којих је инфекциона материја доспела у тело осигураника непосредно кроз задобијену повреду, даљење при купању или пливању, тушење или утушење паром или гасовима који се изненада појаве или на непредвиђен начин испуре, као и изненадно тровање пожарним животним намирницама или неким другим штетним материјалом.

Одговорност Државног осигуравајућег завода се протеже на несрећне случајеве који би настали за време важења осигурања и који би осигураника задесили на факултету и наван факултета; у школској агради и на читавом школском терену, код куће, на уличи, при игри и при другим пословима које ученик обавља изван школе, при вођеним превозним средствима (изузев при вођеним авионима, ваздушним превозним средствима свих врста и моторциклама) као и при спортској делатности у следећим гранама и дисциплинама спорта:

при гимнастичким вежбама, лакоатлетици и при пливању, веслању, једрењу и рибарењу — изузев на отвореном мору — при сањању, јахању и вођеним бициклом, при планинарењу и скијању до 2.000 метара надморске висине, искључујући несрећне случајеве при скијањем скоковима и летовима преко 20 метара, као и при пуцању по ваздуху и пењању на леденаке без обука на висину — затим при погмету, рукомету и казени, и пајзад, при одбојци, кошарци и тенису.

Закључена осигурања у току ове школске године трају до 31 децембра 1952 године.

Пријава несрећног случаја се има извршити одмах, а најкасније у року од 15 дана и то пословница Државног осигуравајућег завода где је осигурање закључено.

Масовним приступањем овом осигурању студентска омладина побољшава своје услове школовања.

ДРЖАВНИ ОСИГУРАВАЈУЋИ ЗАВОД

ХУМОР

МОЈ ПРИЈАТЕЉ ПИШЕ ДНЕВНИК

1 октобар
Данас су почела предавања, али како је падала киша једва сам се решио да идем на факултет. Одлучио сам да ове године почнем одмах са учењем. Додуше, уредба је врло либерална, али она ме неће омести да већ сутра почнем са радом.

4 октобар
Киша и даље пада. Докле само мисли овако? Недеља је, па ћу од сутра, од понедељника, отпочети својски да учим. Треба још неке књиге да набавим, па да легнем на посао. За вечеру у мензи био је купус.

8 октобар
Киша је најзад престала, тако да сам ишао по књижарама да набавим књиге. У трамвају сретох Бебу — другарицу из детињства. Гаскали смо о гимназиском животу. За вечеру је опет био купус. Жално сам се управнику.

11 октобар
Време је топлије. Пошто је недеља, ишао сам до Калемегдана. Опет сретох Бебу. Чудновато, учинила ми се много лепша него у трамвају. Рекао сам јој да се пролепшала. Смеје се — каже да и бркови врло добро стоје. Звао сам је у биоскоп. Пристаје — за прекосутра. За вечеру врло добар купус.

14 октобар
Био сам синоћ у биоскопу са Бебом. Силна је то девојка, некако цвркуће кад говори, а тек кад се смеје... дивота једна. Дуго смо причали пред њеном капијом. На ве-

черу нисам ишао, али не мари — данас ћу боље ручати.

15 октобар
Не знам који ми је ђаво! Ево већ цело пре подне седим крај хладне пећи и мислим на Бебу. Она је присто сјајна, поклонила ми је дугмета за кошуљу. По подне опет идемо у

биоскоп. Киднућу са вежби, није важно, и тако ћу у понедељак почети озбиљно да учим. За вечеру је био одличан купус.

17 октобар
Чини ми се да сам заљубљен. Стално мислим на Бебу. Звала ме је код ње, правиле жур у идући четвртак. Синоћ смо дуго причали на капији, те умало нисам закаснио на вечеру, а купус је био изванредан. Слатко сам јео.

19 октобар
Данас је понедељак, али нисам почео да учим. Беба синоћ није изашла. Шта ли ју је могло спречити? Очајан сам и нисам ишао на вечеру.

20 октобар
Тражио сам Бебу код куће. Нема је — отишла некуд. Полудећу.

22 октобар
Свршено је. Бебу сам срео са једним високиком. Види се, неки клипан. Није ми се ни јавила. Уштогла се као рипида на литији. За вечеру опет онај досадни купус. Докле ће само.

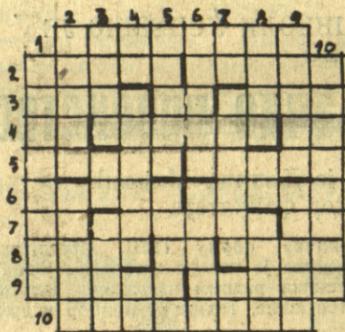
25 октобар
Чини ми се да Беба није ништа нарочито. Гуска једна и ништа више. Како само уме да се прави важна са оним дугоњом. Нисам вечерао, било је немогуће јести онај купус. Сутра свечано почињем са учењем. Понедељак је, а и млад месец. Кажу да је добро почети кад је млад месец.

27 октобар
Данас сретнем на Теразијама Душицу. Осмехнула ми се, па сам јој пришао. Зове ме на славу. Обећао сам да ћу сигурно доћи, јер Душица је врло zgodna девојка, некако цвркуће кад говори, а тек кад се смеје... дивота јој погледати зубиће. Сто пута је zgodnija од Бебе. Купус је вечерас био врло добар, а што се тиче учења, решио сам да почнем у понедељак...

Тимотије Обрадовић

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

Водоравно: 1. Амерички петролејски магнат; 2. Живци — првак политичке странке; 3. Грчки баснописац — кинеско име — знак старости; 4. Обрнуто: почетна слова једне наше вароши — простор изложбеног непријатељским армија — сена; 5. Део капута — грчка покрајина; 6. Јунакиња девет романа "У земљи чудна" — становник једне европске државе; 7. Стари облик предлога "у" — турска престоница (у падежу) — упитна партикула; 8. Тресце — двапут исти сугласник.

Слик — обрнуто: личност из "Отеца" (у падежу); 9. Ту сам (две речи) — тропска биљка; 10. Становница Арабије.

Усправно: 1. Кривде; 2. Засече — чаура; 3. Обрнуто: мушко име — лична замишља — Ерос; 4. Квадратни (скраћ.); — некувања, непечена — обрнуто: део коњске опреме; 5. Аустријска монета — гуја; 6. Пропелер — мали поклон; 7. Кинеско име — кухињска справа — име познатог француског приповедача; 8. Рај — притока Дунава ван наше земље — ватра; 9. Није чест — црвена; 10. Веза, однос.

Ф.

МАМЕ ШАЛЕ

ЗАЧАРАНИ КРУГ на Филозофском факултету

Постоје равна кретања по кругу. Тако, кад завежемо камен за капап на окрећемо — то је кружно кретање и одвија се по извесним одређеним законима и у зависности од различитих сила итд. Или, на пример, на Богословском факултету: да бисмо знали ко су били Каин и Авел, прво се упознамо са Адамом и Евом. Али има кружних кретања која не поштују ни законе механике, ни законе дијалектике. То су такозвана кружна предавања на Филозофском факултету.

Ето, Ви студирате филозофију, било коју групу, и добијете распоред: уторак од 17—19 ч. Општа историја Средњег века. О Старом веку нема ни помена, јер Ви сте, младићу, рођени 1932 године! Да сте дошли прошле године на факултет, слушали

завршена и сад сте лепо ускочили на „Долазак Словена на Балканско Полуострво“.

Иначе, има још једно преминуће „метље и круж“. Тамо пре четири године, неки Ваш познатик уписао се на филозофију, дао све испите редовно и сад је уписао VIII семестар. Ви сте у првом. А распоред, часови исти — на крају године исти испити! Ви бруцош — а он скоро апсолвент, а заједно спремају испите. Велика ствар, јер тај Ваш колега је опет рођен у некој несрећној години, или је можда понављао неки разред у гимназији, па тек сада су дошли на ред предавања која је требало да слуша пре три-четири године.

А најкомичнија је ситуација код историчара уметности на Филозофском факултету. Уписао се човек прошле године и доспео на 271^о круга и слушао модернизам. Ове године почиње од 0^о — слуша уметност праисториског човека и тераће до 270^о јер оних 90^о до 360^о тј. до краја круга, већ је слушао.

би Стари век, ове године Средњи, и идиће, наравно — Нови, па опет Јово наново. Има ту и добрих страна. Да сте прошле године дошли на факултет, слушали би додуше Стари век, али би слушали и историју народа ФНРЈ — II део! Овако, она је

ОБЈАШЊЕЊЕ РЕДАКЦИЈЕ

Приликом приказивања филмова за студенте у петак 9 о. м. на Правном факултету, није могао бити приказан филм „Седми крст“ јер је перфорација била слаба и копија упропашћена. Искључиву кривницу за ово сноси Предузеће за расподелу филмова које је на филм ставило знак да је филм исправан.

Власник радње враћа се из вароши и пита шегрта:
— Да ли је овде био неко?
— Да.
— Ко?
— Ја.
— Нисам те то питао, већ да ли је неко дошао?
— Јесте.
— Ко?
— Ви.

У МУЗИЧКОЈ РАДЊИ

— Виолина коју сте ми продали није она иста коју сте испробали преда мнош.

— Како да није?! По чему то закључујете?
— Њен звук је овде био потпуно чист, а када је код куће моја ћерка свирала на њој, шкрипала је као неподмазана машина.

ДОБАР ГЛАС

Мајка (с поносом): — Шта кажете о певању моје ћери? Глас је наследила од мене.
Професор музике: — Будите срећни што сте га се отарасили.

СТРАНИ ХУМОР

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА УГОСТИТЕЉСТВО

Преноћиште ПОМОРАВЉЕ

Београд, Милоша Поцерца 2.

Препоручује свим организацијама Савеза студената, као и деканатима Универзитета и великих школа своје услуге по најповољнијим ценама.

Приликом дочека група студената и појединачних посета, приликом организовања студентских екскурзија из других градова, **КОРИСТИТЕ НАШЕ УСЛУГЕ.**

Цене: 50 до 90 динара по особи, те, према томе, за 120 до 150% јевтиније од цена у осталим хотелима истог квалитета.

Услови: један до два дана раније извршити резервацију места.

Хотел је недавно делимично обновљен и сада ради под много бољим хигијенским условима, уз знатно побољшање услуге. Групе гостију могу нашим посредством користити луксузне аутобусе за палете у ближу и даљу околину Београда. Располажемо, такође, библиотеком, као и физкултурним тереном, који стоје на располагању нашим гостима. Преноћиште располаже и добро опремљеним бифеом, као и купатилом, који стоје на услузи посетиоцима у свако доба.

Ако својим познаницима и пријатељима желите пријатан одмор и ако им желите миран починак, доведите их у „Поморавље“, хигијенско преноћиште са брзом услугом уз приступачне цене.

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА УГОСТИТЕЉСТВО, ПРЕНОЋИШТЕ „ПОМОРАВЉЕ“ — БЕОГРАД, МИЛОША ПОЦЕРЦА 2, ТЕЛЕФОН 29-034.

Издавачко предузеће

„РАД“

Београд, Варшавска број 16

Препоручује студентима Универзитета и великих школа своја издања на области егзактних и хуманистичких наука. У овим делима студенти егзактних наука могу наћи објашњења потребна за допуну предавања и скрипата, а многим од ових књига и брошура могу се служити у недостатку уџбеника.

СТРУЧНА БИБЛИОТЕКА

Инж. Владета Рапаић — Табеле за обрачуна кубатура, фир. и лат., стр. 57, дин. 12.50

Бранимир Ренар — Алати за обраду дрвета, фир. и лат., стр. 177, дин. 50.—

Проф. др Светомир Ристић — Основи закона кретања машина, фир. и лат., стр. 106, дин. 10.—

Инж. Павле Станковић — Обрада метала на глодалици, фир. и лат., стр. 96, дин. 12.50

Ер. Шелкле — Калуповање, топлење, ливење, фир. и лат., стр. 79, дин. 12.—

Проф. арх. Драг. Тадић — Канализација, фир. и лат., стр. 50, дин. 8.—

Проф. арх. Драг. Тадић — Водовод, фир. и лат., стр. 50, дин. 8.—

Инж. Милан Трбојевић — Ливење метала, фир. и лат., стр. 52, дин. 14.—

Инж. Јосип Верчон — Подмазивање — општи део, фир. и лат., стр. 62, дин. 9.—

Инж. Јосип Верчон — Подмазивање у индустрији, фир. и лат., стр. 54, дин. 8.—

Инж. Јосип Верчон — Подмазивање моторних возила, фир. и лат., стр. 47, дин. 8.—

Инж. Милош Вујић — Авионски мотори, фир. и лат., стр. 86, дин. 12.50

Инж. Стјепан Вукелић — Индустриски вентилатори, фир. и лат., стр. 88, дин. 19.50

Инж. Стјепан Вукелић — Електротоплотни уређаји, фир. и лат., стр. 79, дин. 9.—

Инж. Ненад Зрнић — Справе за обраду метала, фир. и лат., стр. 83, дин. 18.—

Такође препоручујемо студентима наша издања дела југословенске и светске књижевности, и то:

Коста Абрашевић — Песме, фир. и лат., стр. 81, брош. дин. 36, повез дин. 55.—

Мартин Андерсен-Нексе — Детињство, фир. и лат., стр. 115, брош. дин. 65.—, повез дин. 100.—

Наоши Токунага — Насеље без сунца, фир. и лат., стр. 171, дин. 48.—

Синклер Луис — Др Мартин Ароусмит, фир. и лат., стр. 562, брош. дин. 195.—, повез дин. 240.—

НАЈНОВИЈА ИЗДАЊА

И. Сабо и П. Радић — Раднички савети управљају, лат., стр. 66

Независни синдикати, лат.

Инж. Бранислав Шикић — Унапређење производње, лат., стр. 70

Господни услови рада и њихова категоризација, фир. и лат., стр. 27

Др инж. Ернест Гергели — Усавршавање технолошког процеса и нови методи рада у кокарској индустрији, лат., стр. 75

Арх. Петар Анагности — Перспектива (Уџбеник за грађевинске средње техничке школе) фир., стр. 207

Наша издања се могу добити у свим већим књижарама у земљи

Веће поручбине се могу упутити Издавачком предузећу „РАД“, Београд, пошт. фах 881, чековни рачун код Народне банке ФНРЈ 102-9032019

Народни ситчаени

БРОЈ 25 — ГОДИНА VI, 16 НОВЕМБАР 1951

Издаје Народна омладина Србије на Београдском универзитету и великим школама. Уређује редакциони колегијум; врши дужност главног уредника Ацо Штака. Уредништво и администрација Београд, Балканска 4/IV, телефон 23-464. Чековни рачун 1831-903213. Штампана „Политика“, Сталњинградска 31.

ЛИСТ ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ, ЦЕНА 5 ДИНАРА.